

עטרת שלוש

פרשת נח

ה' חשוון תשפ"ד
שנה ט"ו גליון תרפ"א

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

עטרת ראשנו דברי תורה מכ"ק אדמו"ר שליט"א

עֲשֵׂה לָךְ תַּבַּת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה וְכַפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר. וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אַמָּה אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ. צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֵל אַמָּה תִּכְלָנָה מִלְמַעְלָה וּפִתְחָהּ תַּתְּבֵּה בַצֶּדֶה תֵּשִׂים תַּחְתָּיִם שְׁנָיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה (ו' יד-טז)

כל תיבה בתורה סובל שני משמעות

הנראה לפרש כוונת הכתובים, עפ"י מה דאיתא ממרן **הבעש"ט** הקדוש ז"ע (בעש"ט עה"ת חיי שרה אות ב), שאין לך שום תיבה בתורה שאינו סובל שני משמעות. וכן איתא ברמב"ן עה"פ (בראשית לו ז') 'נסעו מזה וכו' דותינה', וז"ל: 'נסעו מזה' הסיעו עצמן מן האחזה, 'לכה דותינה' לבקש לך נכלי דתות שימיתוך בהם, ולפי פשוטו שם מקום הוא, ואין מקרא יוצא מידי פשוטו, לשון רבי שלמה. ואין הכונה לרבותינו שיפרש לו 'האיש נסעו מזה' מן האחזה והלכו לעורר עליך דינין ותרעומות, שאם כן היה נמנע ללכת ולא היה מסכן בעצמו, אבל הכונה להם כי האיש גבראיל אשר הגיד לו הגיד אמת, ואמר לשון משמש לשני פנים, ושניהם אמת, והוא לא הבין הנסתר בו, והלך אחר הנגלה ממנו, וילך אחר אחיו וימצאם בדותן' כאשר אמר לו. ודרשו זה, מפני שהאיש הזה הוא מלאך, ואם כן יודע הוא אנה הם, ולמה לא אמר 'הנם בדותן', ואמר כמסתפק, ששמע מהם שילכו שם ואינו יודע אנה הם עתה, ולכן יעשו מדרש במאמרו עכ"ל.

נח לא התפלל על בני דורו

ועוד איתא בזה"ק (ח"א ט:), אשר מי המבול נקראים 'מי נח', על שם שלא התפלל נח על בני דורו, כי אילו היה מתפלל עליהם היה יכול להצילם כמו משה רבינו ע"ה, וז"ל: תא חזי, מה בין משה לשאר בני עלמא, בשעתא דאמר לה קודשא בריך הוא למשה 'ועתה הניחה לי וגו' ואעשה אותך לגוי גדול וגו', מיד אמר משה וכו' אשבוק דיהון דישאל בניי, השתא יימרון כל אנון בני עלמא דאנא קטלית לון לישראל, כמה דעבד נח, דכיון דאמר ליה קודשא בריך הוא דישויב ליה בתיבותא דכתיב 'ואני הנני מביא את המבול מים וגו', וכתיב 'ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ואני הנני מקים את בריתי וגו', ובאת אל התבה, כיון דאמר ליה דישויב הוא ובניו לא בעא רחמין על עלמא ואתאבידו, ובגין כך אקרו מן המבול על שמיה כמא דאת אמר 'כי מי נח ואת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח' (ישעיה נה ט) וכו' עיי"ש.

התבה מרמז על תיבות התפילה

ועוד איתא בספח"ק דגל מהנה אפרים בפרשתו (ד"ה ופתח), וז"ל: האיר אדוני אבי זקוני הבעל שם טוב נ"ע, 'תבה' מרומז על מלה, שהוא נקרא תיבה, והוא מה שאמר צהר **תעשה לתבה** ואמר הוא ז"ל שתראה להאיר התבה של התפילה היוצא מפיך והארך בזה עיי"ש.

עשה לך תבה כפשוטו וגם תיבות התפילה

לפי כל זה יש לפרש עשה לך תבת שהקב"ה אמר לו לשון המשמש לשני פנים, ושניהם אמת, היינו אחד שיבנה התבה כפשוטו, ועוד רמז לו שיתפלל ויתקן תיבות התפילה על בני דורו.

עצ"ש צריך לתקן בחינת טוב של העולם

לפי"ז יש לפרש המשך הכתוב, מה שרמז לו על מה הוא צריך להתפלל, עצי בגי' י"פ טו"ב, היינו שצריך להתפלל לתקן בחינת הטוב שנתערב עם הרע, ע"י החטאים של דור המבול, שעיי"ז נפגמה עשרה מאמרות שנבראו בהם העולם שנבראו בכלו טוב. וגם טו"ב הוא בחינת צדיק, כמ"ש 'אמרו צדיק כי טו"ב' (ישעיה ג ט), היינו שנח שהוא צדיק השלם בבחינת טו"ב, יכול להשפיע ולתקן בחינת הטוב של כל העולם כולו.

אפר' שצריך להעלות הרפ"ח ניצוצין

ועוד רמז לו גפר עם ו' החולם בגי' רפ"ח, היינו שצריך להתפלל להעלות את הרפ"ח ניצוצין, ממה שנפלו ע"י שהשחית כל בשר את דרכו על הארץ.

קנים' לתקן הג' מיני צלם

ועוד רמז לו קנים תעשה את התבה היינו ששורש התיבה הוא ק"ן ועה"כ בגי' השם אחי"ה שבמילוי ההי"ן בגי' צל"ם, ומה שכתוב קנים בלשון רבים, כי מבואר בשער הכוונות (ענין סוכות דרוש ה-י) שיש לאדם ג' מיני צלם שעל ידם יחיה האדם,

וע"י שהאדם חוטא ח"ו מסתלקים ממנו עיי"ש, והכוונה בזה שנח היה צריך להתפלל לתקן את הג' מיני צלם שנסתלקו ע"י החטאים של דור המבול.

'וכפרת' להמתיק הפ"ר דיני המלכות ע"י שם הוי"ה

ועוד רמז לו וכפרת היינו שאתה צריך להמתיק ע"י תפילתך את הפ"ר דינים של המלכות שהיא בחינת אות ת', ע"י כ"ו בגי' שם הוי"ה בחינת חסדים.

מידות התבה מרמז ליהוד קובה"ו

ועל זה הדרך רמז לו ג"כ על המספר של מידות התבה, שהוא שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה שהוא בגי' יפ"א הפ"ד ופ"ג הפ"י, היינו שהוא צריך לגרום ע"י התפילה שיהיה היהוד קובה"ו ושכינתיה בשלימות.

אופן התפילה שעל ידה יוכל לתקן הכל

ואח"כ רמז לו השי"ת אופן התפילה שעל ידה יהיה לו הכח לתקן כל הנ"ל, והוא ע"י צהר תעשה לתבה שיאיר תיבות התפילה כנ"ל, וגם תחתים שנים ושלושים תעשה היינו כמו שמפרש הדגל מחנה אפרים שם, שמרמז על מה שאמר מרן הבעש"ט הקדוש ז"ע, כי בכל דיבור ודיבור יש עולמות ונשמות ואלוקות, היינו התיבה והדיבור שתוציא מפיך, יהיה בכוונה זו, ובאמונה שלימה, שיש בכל דיבור תחתים שנים ושלושים שהם עולמות ונשמות ואלוקות עיי"ש.

נח לא הבין הנסתר בו, והלך אחר הנגלה ממנו

אבל נח לא הבין הנסתר בו, והלך אחר הנגלה ממנו, שחשב שהשי"ת אומר לו רק לעשות התבה כפשוטו, ולא התפלל על בני דורו. ולכן כתוב אח"כ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ כי לא הבין הכוונה הנסתר שצריך להתפלל על בני דורו.

רעא דרעיון תשפ"ג לפ"ק

עטרת פז

אמרות טהורות מרבתינו ז"ע

אֵלֶּה תּוֹלְדֵת נַח נָח אִישׁ צְדִיק תָּמִים הָיָה בְּדַרְתָּיו אֵת הָאֱלֹהִים
הַתְּתַלְּךְ נַח (ט)

שהיה מתלבש בשמנה בגדים, שהיה מוכיח אותם ונטלו הם חלק הרע שלו והוא נטל חלק הטוב שלהם ונעשה 'תמים בדרתיו' ע"י אנשי דורו, וזה לאו דוקא שמוכיח בדברו ויהיה דרשן, אלא שבהתקשרות שלו עם נפש כל חי בעת אמירות הדבורים שלו עד כלות הנפש, בהכנעה ובביטול כאין, בלב שנבר ונכנע, ומשתתף עצמו עם כל נפש חי, או אם הם הזורין בתשובה, טוב, ואם לאו, נטל מהם הטוב ונתן להם הרע שלו כידוע ולא תתטפס בוה.

היכל הברכה מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

אֵלֶּה תּוֹלְדֵת נַח נָח אִישׁ צְדִיק תָּמִים הָיָה בְּדַרְתָּיו אֵת הָאֱלֹהִים
הַתְּתַלְּךְ נַח (ט)

כלומר כדאמרו רז"ל (ויפא כב) מפני מה לא נמשכה מלכות שאול המלך, מפני שלא היה בו שום צד דופי כדכתיב (ש"א יג) בן שנה שאול במלכו. בלי שום חטא, עבור זה לא היה יכול להתקשר ולדבק לתתא עם בני ישראל, ועבור זה לא נמשך מלכותו כל כך כנודע, אבל מלכות בית דוד נמשכה לעולם ועד כנודע. לפי שקופה של שרצים תלה לו מאחרויו והיה ענו מכל אדם אשר על פני האדמה, לזה נמשך מלכות בית דוד לעולם ועד כנודע. נמצא לפי זה אמר הכתוב למה אירע בימי נח כל כך, לפי ש'נח איש צדיק תמים' בלי שום פגם, לזה לא היה לו שום שייכות עם דורו. והו' 'איש צדיק תמים בדרותיו' ולא היה משגיח על דורו, וזהו שאמר הכתוב שתמיד בלי הפסק את 'האלהים התהלך נח' ולא עם בני דורו כלל והבן.

בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיֹּאמֶר הוֹי"ה לְנֹחַ בֵּן אֵתָהּ וְכָל בֵּיתָךְ אֵל הַתְּהָה כִּי אֲתָךְ רָאִיתִי
צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה (א)

אותיות שמדברין, נבראין עולמות, והוא ע"י שמדבקין אל פנימיות אור אין סוף שבהאורות, וכשבא לאדם איזה צער ע"י צרופים לא טובים, ידבק את חלקו חלק אלוה שבו אל האותיות, לפנימיות אור ששופע בתוכם, ויתפלל על זה

התבה' של לימוד התורה בצדה תשים' שלא ירגיש היצר הרע שאתה רוצה ללמוד. אלא בדרך הזה תרגיל עצמך תחלה כל 'תחתים' תחת כל ישראל, שכל ישראל בודאי טובים ממך בשפלות הרוח באמת לבבו שאין היצר הרע יכול להתגבר עליך כלל, ואח"כ תלך מדרגה לדרגה של 'שנים' שתלמד בנגלה ובנסתר, ואח"כ 'ושלשים' שמשם התורה הקדושה, כמו שאמרו רז"ל (קדושים ה) שליש במקרא ושליש במשנה שליש בתלמוד, ועתה צריכין לשתף 'לשלשים' אלו סתרי תורה ג"כ, וזהו שליש במקרא בנגלת התורה ובנסתר, שליש במשנה לצורך נשמתך בנגלה ובנסתר, שליש בתלמוד בחדושי תורה שבעל פה בנגלה ובנסתר. 'תעשיה' כלומר שתדע לכל זה שאין המדרש הוא עיקר אלא המעשה (אבות פ"א יז).

בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וְאֵתָהּ קַח לְךָ מִפֶּלַע מֵאֶלֶּם אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאֶסְפַּת אֱלִיךָ וְהָיָה לְךָ
וְהָיָה לְאֶקְלָה (א)

רצה לומר, בני ישראל הקדושים מנבקים לפני הקב"ה ואומרים לפניו יתברך שמו, 'ואתה' הקב"ה 'קח לך' כל התפלות שמתפללים כל ישראל הקדושים הבא 'מכל מאכל' היינו שתתן להם מזונת רוחא פרנסה בהרחבה, והוא דייקא 'אשר יאכל' כלומר כמו שאמר יעקב אבינו ע"ה (כח ח) ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש, והקשו המפרשים למה כפל לשונו הקדוש 'לחם לאכול' הרי בודאי ידענו שלחם הוא כדי לאכול, וכן 'בגד' הוא כדי ללבוש. אלא שמעתי מאמרו"ר מובהק רבי יצחק יהודה יחיאל זלה"ה, לפי שיש לחם כזה שהמלאכים ג"כ אוכלים שהוא חיות רוחני שלהם מאורות העליונים, שנתן הקב"ה להמלאכים ולכל הנשמות צדיקים שבעולם העליון, וכן יש בגד העליון שהוא חלוקת דרבנן כנודע (זהר ח"א סו). שהוא לבושים של הנשמות רוחניים, ואם נתן לו הקב"ה כל אלה לא יהיה לו בעולם הזה מה לאכול ומה ללבוש. ואמרו רז"ל (שם קסט) שכל התפלות צריכים לפרש אותם היטב. לזה אמר יעקב אבינו ע"ה 'לחם לאכול' דייקא בעולם העשייה הזה, וכן 'בגד ללבוש' בעולם הזה. הוא הדין כאן בבקשה זו של כל ישראל מבקשים ואומרים להקב"ה כנ"ל, והוא דייקא באופן 'מכל מאכל' הזה 'אשר יאכל' בעולם הזה. ועוד מבקשים ישראל מהש"ת 'ואספת אליך' תפלתנו, ואל ימסרו לפני ב"ד שלמעלה אלא דייקא לפניך שאתה בוחן לבות וכליות, מזה תדע שאנחנו זוכים להשפיע לנו פרנסה ברוח, ואז 'והיה לך' תפלתנו 'ולחם' לכל ישראל 'לאכלה'.

בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

בהתדבקות אור אין סוף שבתוך האותיות, ומגביה את הדבר למעלה בעולמות החדשים שנבראו על ידם, ואז נשתנו הצרופים ונמתק הדינים, ויכול לבטל כל גזרות רעות לגזרות טובות, וצריך לזה אמונה שלימה בהשגחת אלהות, שהכל בהשגחה אף דבר קטן ומקיים 'בא אתה' כח אלהות שלך, וכל ביתך' כוחת גופניות, אל התיבה' כנודע ממרן אלקי הבעש"ט.

נעזר חסד' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

יִפְתָּ אֱלֹהִים לְיִפְתָּ וְיִשְׁכַּן בְּאֶהְלֵי שָׁם וַיְהִי כְנֻעַ עַבְדְּ לָמוֹ (ט כז)

אפשר לרמוז בדרך רמז, שכבר כתבתי (פרשת בראשית) רמז עפ"י מה שאיתא בפרקי אבות (פ"ו מ"ג) שהתורה הקדושה נקנית בארבעים ושמונה דברים, וזה מו"כ 'וישראל עשה חיל' (במדבר כד יח) חיל' בגימטריא מ"ח, וזה ידוע שישראל הוא מדרגה יותר גדולה מיעקב, וזה אומר הפסוק איך אפשר להיות בבחינת 'ישראל', ע"י 'עשה חיל' בלימוד התורה"ק שנקנית במ"ח דברים. וזה אפשר לרמוז 'פת אלהים ליפת' וישכן באהלו שם' ופרש רש"י הקדוש ישרה שכנינו בישראל, וכן פירש בתרגום ישרי שכניתיה במשכניה דשם, היינו שמאיזה זכות ישרה שכנינו על האדם ע"י לימוד התורה"ק, וזה באהל"י בגימטריא מ"ח שהם ארבעים ושמונה דברים שהתורה"ק נקנית. 'ויהי כנען עבד למו' כתוב ברש"י הקדוש וזה לשונו, אף משיגלו בני שם, ימכרו להם עבדים מבני כנען, היינו שע"י לימוד התורה"ק אפשר להיות ולהתקיים בגלות, והבן.

מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא

צַהַר תַּעֲשֶׂה לַתְּהָה וְאֵל אִמָּה תִּכְלְמָה מִלְמַעְלָה וּפְתַח הַתְּהָה
בְּצִדָּה תְּשִׂים תְּחִתָּים שְׁנַיִם וְשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה (ט ז)

רצה לומר הובא בספר תולדות יעקב יוסף כהן הגדול (פרשת וישלח) בשם מרן הריב"ש טוב זלה"ה ע"ה פ' חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתך' (תהלים קיט טז). כלומר כשקם בר ישראל בבקר לא יתחיל תיכף לעבוד את הבורא ב"ה, אלא 'חשבת' תחלה 'דרכי' לצרכי עניני בית, כדי שלא ירגיש היצר הרע שעמדת ממתקן לצורך עבודת הבורא ב"ה, כי יבלבל אותך בשטותים ושקרים שלו כדרכו עד שלא תוכל ח"ו לעבוד את הבורא ב"ה כרצונך הטוב, אלא דייקא תאמר תיכף כשתקום ממתקן שצריך אתה לעסוק בעניני ביתך, ואחר שראה כך היצר הרע שאתה עוסק בעניני הבלי עולם הזה, אז תיכף ומיד 'ואשיבה רגלי אל עדתך' בשירות ותשבחות תורה בנגלה ובנסתר כל אחד כפי שלבו חפץ בו. לזה כתיב 'ופתח

וכאן אצל נח נאמר 'ויולד' סתם ואח"כ כתיב 'ויקרא שמו נח'. והענין כי עד מתושלח היה צדיק אחד בכל דור ודור מאותן עשרה דורות, וכשבא מתושלח שהיה צדיק גמור, והותך וזכרת כל הקליפות, בכח חרב פפיות אשר בידו, שהוא שמו יתברך, לכן נקרא מתושלח מלשון 'איש שלחו בידו' (דה"ב כג י) לשון חרב, וכשנולד נח אבד מתושלח כח החרב הזה, והיו הקליפות רבות מאוד, לכן נתיירא אז למך לקרא שם לבנו בעת לידתו עד שיגדיל, ואח"כ כתיב 'ויקרא שמו נח' כי כל מה דאתגלי שלטא עליו עינא בישא רחמנא ליצילן ע"כ ודפח"ח.

אור עינים' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עיקר, כגון אלט"ר זייד"א וכיוצא בהם, ועיקר שמם היה אאמ"ר זלה"ה כותב בעולם על איזה ספר, ולא היה יודע שום אדם איזה שם, אלא הוא לבדו, כי היה לו כלל גדול בא"ב של א"י ב"ט, וכך היה רושם כל השמות של הילדים שהיו חשובים מאוד לאביהם, כגון בן יחיד, או מי שלא זכה לבנים זכרים, וכיוצא בהם, ולאחר שלשה שנים פתח הספר, ואמר שם הילד, והיה שואל אותו האיש השואל הנ"ל, מסתמא אדמור"ר אינו עושה שום דבר מה שלא נרמו בתורה, והשיב לו שכך איתא בלק"ת (פ' בראשית) וז"ל: 'יחיד למך וגו' ויולד בן ויקרא שמו נח' אמר הר"ן מינין, ששמע ממורי זלה"ה, כי מה נשתנה בכאן מכל שאר, שנאמר בהם 'ויולד מתושלח ויולד את למך' וכן בכלם,

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

וַיְהִי לְמֹךְ שְׁתִּים וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמָאֵת שָׁנָה וַיּוֹלַד בֶּן. וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ נֹחַ וְגו' (ה כח-כט)

אחד שאל מאמרו"ר מובהק הרב הקדוש מו"ה יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, מהו הטעם שאדמו"ר נוהג להעלים שמות נערים בנינים או בנות, ולקרוא להם בשמות שאין להם

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת פְּנִי וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ. (ט א)

ענין הקידושין וסוד האירוסין

דע, שהענין הקידושין היא מבחינות רוחא דשביק בה בעלה, צלם המוחין הנקראין קודש, ובכל לילה תרעין דילה סתימין מפחד הקליפות ונעשית בתולה, אשר לא אורשה (שמות כב טו) להיות בבחינות בת יחידה דא נשמה (זהר ח"ג רעו). כי סוד האירוסין הם בסוד נשמתה, ובזמן הגלות היא בתולה איש לא ידעה. עיין זוהר בלק (דף קצט.) [רב המנונא קדמאא אמר], דחיקו ועאקו דישראל' במוה שהם בתולה, 'כמוה טב וכמה תועלתא גרים לון' שגשמרים מהקליפות, 'דחיקו דילהון דהוה להון דחיקו, כתיב (ישעיה סא א) וככלה תעדה כליה' בהרחבות האורות, 'ואותך לא אעשה כלה (ירמיה מו כח) דהא לא אחזיו לך, דהא דחיק הוית בקדמת דנא, בדחיקו דגלותא תדיר, ודחיק דילך תהיה כלה, שישלים הכלי שלה בהרחבה תמיד יהיה בה אותה הכלי ולא יתפרדו לעלמין.

'אוצר החיים' מצוה סא, שמות קסח:

סוד חתן

ב' פעמים אהב"ה ירא"ה מספרו חת"ן, 'בעטרה שעטרה לו אמו' (שה"ש ג יא) ביראה ואהבה אהבה יראה, 'חתן יצא מחפתו' (תהלים טו ו).

'אוצר החיים' מצוה תיט, דברים לה:

ענין חופה

חופה. חופת חתנים מקום הסתרת חתן וכלה נקרא חופה, ועיקר הוא בגד שפורשין על ראש חתן וכלה בשעת הקידושין, ולשון חופה בא מלשון המקרא כדכתיב 'כי על כל כבוד חופה' (ישעיה ד ה), וכן 'כחתן יוצא מחופתו' (תהלים יט ו), והוא לשון כסוי, כמו דכתיב נמי 'חופף עליו כל היום' (דברים לג יב). עיין תשב"י.

'אור עינים' ח"ב ערך חופה

לשמה חתן וכלה הוא תיקון לחטא מר הזה

'ותשחת הארץ לפני האלהים' וגו' (בראשית ו יא). 'לפני האלהים' [ו' במסורה]. דין ותשחת הארץ. [ואחד מהם 'ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים' (דבה"א יג ח)]. והתיקון לזה וכו', ועוד תיקון לחטא מר הזה, לשמוח שמחת מצוה, לשמח חתן וכלה ולהשיא אותם בכל טורחן ובכל כחו ולהזיע זיע, והו' 'ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עו'.

'היכל הברכה' פרשת נח סה.

סדר וסוד החופה והקידושין

'כיון דאתא שלמה, אשכח למטרוניתא מתקשטא ועולמתהא בשפירו, אשתדל למיעל לה לגבי חתן' איתא בזהר (בראשית מט.) וביאה אל האדם (בראשית ב כב), מהכא אוליפנא דבעאן או"א לעאלה ללה ברשותא דחתן, כמד"א את בתי נתתי לאיש הזה (דברים כב טו), כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"א), 'ואעיל חתן לחופה במטרוניתא' **מכאן משמע שחתן צריך לננוס תחלה תחת החופה ואח"כ נכנסה הכלה,** והכנסת חתן וכלה צריכין או"א להביאם תוך היכליהם שזהו החופה שלהם, 'ואעיל מלין דרחימו בנייהו' שהם שבע ברכות של שבת קודש, ועיקר הוא החסד הראשון שהוא מתקן אותם, כדאיתא בפע"ח (שער הק"ש פ"ד), וזהו שאמר שהכנים מלין דרחימו של חסד בנייהו, 'מגן לחברא לון כחדא' זהו בקדושין של לבישת הטבעת על ידה, כדאמר הרי את מקודשת לי, 'ולמהוי תרווייהו בשלימו חדא' זהו יחוד הקדוש, כתר זה שוה לכתרו, יחוד פנ"פ, 'בחיכו שלים' בסוד וימינו תחבקיני, 'ועל דא שלמה סליק בתושבחתא עלאה על כל בני עלמא'.

'משק אלעזר' תרומה על דף קמח. וע"ע פקודי על דף רלח.

סוד טבעת קידושין

מבואר בספר הגלגולים (פרק כד) כי אף שהזכר חסדים והנקבה גבורות, אבל אין אפשרות שיולידו שתי הפכים זה מזה, אלא על כרחך שהזכר יש בו צד נקבות גבורות נוקבין, והנקבה יש בה כח זכרות, 'זכר חסדו' (תהלים צה ג) בחינות זכרות של חסדים, בסוד נקודת ציון הידוע ע"ש. ובהו נבין דברי זוהר וכו'. הרי עץ פרי חסדים וגבורות שזוכר, 'עשה פרי חסדים וגבורות שבנקבה, בסוד ש"כ פ"ר אנדי' [עולה] 'עשה פרי'. ולזה אמר 'בורא' שהוא יסוד דדמורא, מקורא דבירא דלא פסק מן בירא לעלמין (ה"ח רנב), היינו דכתיב עץ פרי עשה פרי, דעל ידי התכללות החסדים בנוקבא וגבורות זוכר יכול להיות הבריאה, ומפרש 'פרי הגפן דא נשמות הצדיקים', היינו דכתיב עץ פרי עשה פרי' שעל ידי שהיסודות דזכר ונוקבא, והמ"ג והמ"ד, כל אחד כלול מבחינות זכרות ונקבות, חסדים וגבורות, על ידן כי נבראין נשמות הצדיקים. ואח"כ ביאר [הזהר] יותר על הקושיא היאך יהיה היחוד בשני הפכים זה חסדים וזו גבורות, והיאך יהיה התחברות דזכר ונוקבא בשני הפכים, עד שיצא מהם נשמות צדיקים כלולין דזכר ונוקבא. לזה אמר 'דזכר עץ פרי דא נוקבא', הרי שהזכר הנקרא עץ פרי כלול דזכר ונוקבא, 'בגני כך בורא פרי הגפן דא זכר ונוקבא כחדא', כיון שהזכר כלול מבחינות זכרות ונקבות, וה"ה לנוקבא כלולה מוכרות בסוד חסדים וגבורות, לכך הנשמות שיצאו הם דזכר ונוקבא כחדא. זהו הפירוש של זוהר וכו'.

ולזה המנהג בקידושין, [ש] הכלה מושיטה אצבע שהוא יסוד דדמורא, והחתן נותן לה טבעת עולאל ורובעא, כך יש לתקן טבעת כתקנת מורי ורבי [צבי מוידויטשוב]. מרובע מבחזן ועולל מבפנים, שהיא יסוד דנוקבא, והוא לסימן טוב ולמזל טוב שלא יהיו שני הפכים הלילה, אלא יולידו זה מזה וזו מזון, בהתחברות ויחוד כשר וקדוש בקדושה וטהרה.

'זהר ח"י ח"א ד. וע"ע כ: קסט:

סוד שבע ברכות

ענין השבע ברכות, שכל שבע מלכים שמתו ונפלו במקום הארור יצאו כלם מן ארור לברוך בעת חזרת אורות פנ"פ. 'בורא פרי הגפן', דעת בלע. 'שהכל ברא' בחדס. 'יוצר האדם' בעלם אלוהים גבורה, יוצר האדם תפארת. 'משמח ציון בבניה' נצח והוד. 'שמח תשמח רעים' ביסוד המחבר אותם חתן וכלה. 'אשר ברא' מלכות בעשר ספירות דילה ובחמשה קולות, 'חתן עם הכלה' נקודת יסודה נקודת ציון, וכלם יצאו ממות לחיים.

'זהר ח"י ח"ה מד.

השראת השכינה ששורה על האדם כשנושא אשה

הנה האדם שאין לו אשה, פשיטא שאין השכינה שורה עליו, ואין עמו שכינה כלל. שאין [ה]שכינה מתחברת לאדם שאין לו אשה, כי עיקר השראות השכינה על האדם [הוא] מצד אשתו, והאדם עומד בין שתי נקיבות, אשתו הגשמיות שהיא נוטלת ממנו, והשכינה עומד עליו לברכו בכל, ומקבל הארה וקדושה ודביקות השכינה ברוחניות על ידי שיש לו בחינה זאת בגשמיות. וב' פעמים 'נקבה' עולה 'שדי', [ועל] 'זכר' [הוא] במספר 'ישראל', אשר עליו נאמר 'אשר כך אתפאר' (ישעיה מט ג), ונעשה דוגמא של 'תפארת' העומד בין גבעת עולם בינה מלכות, ואם לא ידומה אל מציאות עליון לא תבא אליו השכינה.

'ענין חסד' אבות ו.ב.

דהא כל בר נש בעי לאשתכחא דזכר ונוקבא בגין לאתקפא מהוינותא, וכדין שכינתא לא אתפרשא מניה לעלמין [זח"א מט:]. ומי שיושב בלא אשה, יהיה מי שיהיה, אין בו אמת, ואינו יודע עבודה תמימה. וראיתי לרבותי הקדושים רבינו יעקב יצחק [מלובלין] ורבינו נפתלי [מראפשיין] ומרן הרב ישראל מגיד [מקאזנין] ודודי הצדיק מוה"ר משה [מסאמבור] וכן כמה צדיקים, אף שכבר פסק מהם כח התאוני לגמרי, ולא היה ביכולתם לקיים מצוה קדושה ורבה מצוה זאת, אף על פי כן נשאו נשים, והיה יחודים בדיבורי אהבה וחיבה וקירוב לבבות, וזה היראה אמיתות, כי אם אין יסוד אין בנין, ואנת אשתמודע מתתאי עילאה, ודי בזה.

'ענין חסד' אבות ג.ד

ענין שבירת כוס בחופה

סיפר לי הר"ח ר' יצחק אייזיק אייזן ז"ל, ששמע מהרה"ח ר' מאיר מעיר קאמרנא, שהיה באחרית ימיו בצפת, שהיה אצל זקני מהר"א מקאמרנא זיע"א, ושמע ממנו הענין והטעם מה שבזמן החופה שובר החתן כוס, ואמר: שמרמוז בזה ענין שבירת הכלים כנועד, וזה מה שמברכים אח"כ 'התקין לו ממנו בנין עדי עד', לרמוז על עולם התיקון, ודפח"ח. וזה מה שנהגו רבותינו מקאמרנא לשבור את הכוס תחת החופה 'תיכף' אחר ברכת האירוסין ומעשה הקידושין קודם ברכת הנשואים.

מכתבי כ"ק מרן אדמו"ר שלישי"א

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבנותינו ז"ע

ואתם פרו ורבו ורצו בארץ ורבו בה. (ט)

אני נמנתי על אתו 'בית דין' שאומרים 'בת פלוני לפלוני'

סיפר זקני הגה"ק רבי שמואל הערש ווייס ראב"ד מונקאטש זצ"ל. פעם אחת הגיע הגאון הקדוש רשכבה"ג מרן רבי יצחק אייזיק מ**קאמרנא** ז"ע, לשבות בעיר מונקאטש שבת אחת, ועל אף שהדרך בוודישטוב היתה, לדבר בהתגלות גדולה, אבל אצלו היתה בהתגלות בהתגלות יותר, וגילה שרואה בשמים שמות של בחורים והנתלות שהם צריכים להשתדך ביניהם. כגון שאמר להאחד: "עלמא פלוני אדומת השיעה, היא היווג לבנך" ... או לשאלת חסיד שתר אחר שידוך לבתו, נענה ואמר לו: "בחור פלוני הגבוה, בעל הקול היפה, זהו השידוך אותו יעודו משמים עבור בתך" ... וכל העיר רעשה על כך.

העיר לו זקני רבי שמואל הערש: "כזאת לא שמענו אפילו אצל הרבי מלובלין ז"ע – לדבר בהתגלות כזאת!". נענה הגה"ק מונקאטש ז"ע לזקני רבי שמואל הערש, בלישנא שנינא: "באם לא הייתם עימי יודי טוב, הייתי עושה ממכם עפר ואפר! אבל בהיות שאתם ידידי וכוונתכם רק לשבותי, אני אומר לכם כי הרבי מלובלין אכן היה גדול מאד, וגם דודי הרבי מוויזשניטוב היה עצום מאד. אבל – לא היו מאותו 'בית דין' שאומרים 'בת פלוני לפלוני', ואילו אני נמנתי על אתו 'בית דין'!..."

אמרו זוד ווייס

שידוכין של רבינו ה'הדל הברכה' זע"א

רבינו [החזון] מלובלין היה שדכן אמי הרבנית הצדיקת מרת גיטל תי', בת הרב הצדיק מו"ה אברהם מרדכי [מפינטשוב] זלה"ה עם אאמ"ר [מהרי"א] זלה"ה, ואמר [החזון מלובלין] לאא"ז מפינטשוב זלה"ה, אעפ"י שאתה מיוחס גדול יותר מהרב [רבי אלכסנדר סענדר] אב"ד דקאמרנא, אעפ"י כ' תשדך עם הילד הזה, כי החתן הוא טוב מאוד, ואמר בזה הלשון: 'איך זע או דער חתן וועט פאר שאנין דיא נאנצי וועלט', ותיכף ומיד נתרצה אא"ז זלה"ה מפינטשוב. והנישואין היו בארץ רישים פולין בעיר פינטשוב.

הקדמת זוהר חי לבעל הדמשק אליעזר'

רוח הקודש במונים

עיקר התגלות רוח קדשו [של אאמ"ר מהרי"א מונקאטש] לעיני כל, היה בענין הווגים, ששאלו אותו. ולא היה ראוי לכתוב לו על הכתב אלא שמות של החתן והכלה לבד ושם אמם, ולא העיר שלהם, ולא היה רוצה לידע אלא השמות של הזוג לבד. והשיב לכל אחד, אם החתן הוא בן תורה או לאו, או ירא שמים או לאו, או שהוא רע לשמים רע לבריות, או רע לשמים לבד, וכן אצל הכלה היה אומר אם היא טובה לזה או לאו. וכן אצל מחותנים, אם המחותר הוא עני או עשיר או יחסין או לאו, ואם כשהיה איהם פגם משפחה ג"כ אמר לצד השני, וכיצא בהם בפרטי פרטים, שהשיב לכל אחד כמו שהוא.

הקדמת זוהר חי לבעל הדמשק אליעזר'

זי איז שווארץ

שמעתי מוקיני מהרי"ח מונקאטש, שפעם נסע זקני הקדוש מהרי"א מונקאטש לעיר טריסקובין, והיה שם גם בן הרה"ק הייטב לב מסיגעט וחתנו רבי יוקל, וחסיד אחד מחסידי הייטב לב נתן פתקה לזקני מהרי"א בענין שידוך, ואמר לו זקני מהרי"א: שהבת

היא יושנת ואינו יכול להשיב לו כעת, על כן תבוא לאחר זמן מה. כנתוודע הדבר לר' יוקל רגז עליו מאד, אעפ"י אמר לו ר' יוקל שילך שוב פעם לשאל לרבינו זקני, ובבואו לזקני, אמר לו זקני: זי איז שווארץ (אולי הכוונה שאינה בקו הבריאות), רק מי שיקחנו יצליח מאד בעושר.

מכתבי ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מוזל טוב מחותן רבי אייזיקל קאמארנער

מחותנו הרב הצדיק ר' אייזיקל מונקאטש... בראותו [ל]אדוני אבי זקני ה"ר חיים יעקב [מונקאטש] בפעם הראשונה בעיר פרעמישלא, [ו]היתה זאת בשבת קודש בבוקר עת הלכו מטבילת מקוה, והרב הצדיק ר' אייזיקל [ש]היה עומד אצל החלון, אמר על הפני חיים כי אתו שרי נהורא, ואיותה נפשו לדבר עמו. והתראו פנים יחד.

ובאחד השיחים הציע לפני אדוני אבי זקני לבוא בקושרים עמו, היינו שוקח לו לחתן את נכדו ה"ר אברהם מרדכי [מונקאטש] בן הרב ר' אליעזר צבי [מונקאטש] בנו... והוא כמשיב, הן הן הדברים הנקנין באמירה. ובאופן כי הרב הצדיק ר' אייזיקל בעצמו יהיה מהשושבינים על החתונה, והבטיחו, ואמר הן. אבל לדאבון לב לא עלתה בידו, כי בני לבני, נה נפשיה דרבינו הרבי ר' אייזיקל ז"ל.

ויהי היום יום אפריון, ובעת עמוד צל כבוד החופה אדוני אבי זקני הרב חיים יעקב נשא עיניו למרום, וקרא בקול שמחה, ברוך הבא רבי, מוזל טוב מחותן רבי אייזיקל קאמארנער. ולהעמידים שם אמר, הלא תדעו כי מלאך אלקים המחותר ר' אייזיקל קיים הבטחתו, וראיתו במלבושי שבת ויום טוב כעל כבוד חופה. והיה מספר והולך באיזה מלבושים הלך, ואך היו נראים. ואמרו כולם, כי יתאמתו הדברים כהוותן וכצורתן, והוא פלא.

הקדמת ספר 'מגילת ספר'

בעדיהיית

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

שנת ה'תשס"ח לוחשיח וזמקל לב"ק

מסקיני צדיקים ישישו ועלצו לפני אלקים שבת ויהיה להם חזקת על חסדיו סוף יאה מברכות וברכה ועלה לפניך שוב אל אל מברכות מתיכיל ויפיע שוב חן וחסד בעיר אלהי ופני חיים ונביא יאה ומעשה שלום ועלה מעלה ליום יאה את בית ישראל ברוח עני אהבה

בשבת וזוה"ה לבורא ויברך שמו על רוב חסדיו עמנו שהיינו וקימנו והגענו ליום שמחתנו יום שמחת כלליות בתנו היקרה וכלה הבתולה המרובלת

מרת **זינה אסתר** ת"ת

עבג הבחור החתן המפלא בתוי"ש בש"ק

הרב **מרדכי** שליט"א

בן מחותני הרה"צ מוה"ר **דוד אהרן אשל** שליט"א ראש כולל אשל

בן ב"ק **ארימיר קאמארנער** שליט"א חתן ב"ק **אברהם עתליה** שליט"א

אמין לשמחתנו אושפיון וקירון קרובנו יודיעו העם והאזובים וכל איש וב"ב ח"י, לשוש אתנו פשוט בשמחתנו שנתקיים בבעושהיית ובשעטומצ

ביום **רביעי**, לסדר **כ"ב ירח זע"ה** פרשת לך לך י' לחודש **תמוז** שנת ה'תשס"ח לב"ק

באל"ט **אלול סקני** רח"ו ה'ת"ש 14 ביו"ט עליות

קבלת פנים אי"ח בשעה 6:00 וחופה אי"ח בשעה 7:00

ויהא רעא שוכות אבוהיק תנו עלינו ועל כל המשתתפים להיברך בשפע רב ובכשרה שמחת

ידיכם הדושיה"ט

המצפה לקראת בואכם לחי'י'ולשולם

יחזרה אריה לויב מ"צ סאפרין

בן ב"ק מרן **קאמארנער** שליט"א

חתן הכלה רבי **זושע יחזקאל אונגוויטש** ז"ל

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

ישמח לבנו וזמל נפשנו בראי עינות וחדוותא, ברוי עת דרוים בבית רם ונשא, סמך קדושים ומתורים אילנות רחבות שרפי מעלה סצוקי ארץ. כוסמא מניא דא נשני בחדרת קודש ומעומק לבבנו ברכת סולא טכא וגויא יאה, קדם אבינו יודיענו, רבא דקמיה סמברנא דאומתיה, הדמייכנו וזמאלכנו זעת ותבונה

עטרת ראשנו ותפארתנו

ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל חתונה חתונה בשמחה נישואי נעדרו הכלה תתי

ה'תשס"ח ירח זע"ה

הרה"צ מוה"ר **דוד אהרן אשל** שליט"א ראש כולל אשל

בן ב"ק **ארימיר קאמארנער** שליט"א חתן ב"ק **אברהם עתליה** שליט"א

אמין לשמחתנו אושפיון וקירון קרובנו יודיעו העם והאזובים וכל איש וב"ב ח"י, לשוש אתנו פשוט בשמחתנו שנתקיים בבעושהיית ובשעטומצ

ביום **רביעי**, לסדר **כ"ב ירח זע"ה** פרשת לך לך י' לחודש **תמוז** שנת ה'תשס"ח לב"ק

באל"ט **אלול סקני** רח"ו ה'ת"ש 14 ביו"ט עליות

קבלת פנים אי"ח בשעה 6:00 וחופה אי"ח בשעה 7:00

ויהא רעא שוכות אבוהיק תנו עלינו ועל כל המשתתפים להיברך בשפע רב ובכשרה שמחת

ידיכם הדושיה"ט

המצפה לקראת בואכם לחי'י'ולשולם

יחזרה אריה לויב מ"צ סאפרין

בן ב"ק מרן **קאמארנער** שליט"א

חתן הכלה רבי **זושע יחזקאל אונגוויטש** ז"ל